

CARTA DOMINICAL

24 DE SETEMBRE DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA Ora et labora (4)

Reconeixem l'estranyesa que poden produir aquestes paraules valorant el treball humà. Els nostres treballs quotidians són una cosa tan concreta i complexa, tan sotmesa a les lleis i a la tècnica, que semblen no tenir res a veure amb l'experiència religiosa profunda.

Però no estem parlant de qualsevol experiència religiosa, sinó de la fe bíblica i cristiana, que no deixa res de l'experiència humana sense il·luminar. I el treball, el seu sentit profund, als ulls de la nostra fe és una de les realitats més importants de la nostra vida.

Així, hem exposat com la persona humana, tota ella, pot veure's "alienada" a través del treball. Però, per a dir això un ha de tenir clar què significa "ser persona total", persona realitzada: és alienador tot el que impedeix aquesta realització com a persona. I segons les paraules del papa Joan Pau II en l'encíclica "Centesimus Annus", la persona (i la societat) realitzada és aquella que "es transcendeix a si mateixa i viu l'experiència de l'autodonació i de la formació d'una autèntica comunitat humana, orientada al seu destí últim que és Déu".

Curiosament en la tradició bíblica s'aprecia l'alta valoració del treball humà, a la llum del precepte del descans. El mateix Déu, segons el primer relat de la creació, "va treballar durant sis dies creant el món i va descansar el setè". Com un pintor o escultor, que després del treball realitzat s'entregués a l'activitat contemplativa i al gaudi de la bondat i bellesa de l'obra. L'autor deia això, per a fonamentar el precepte del dissabte que establiria la Llei: el Dissabte (Ex 20,8-11; Dt 5,12-15) és:

- Un dia de llibertat, que posa límit a l'experiència d'alienació (cansament, duresa, desgast), que produeix el treball quotidià. Un moment de recuperació d'humanitat, capaç de

superar els ídols que l'han temptat durant el treball.

- Un dia de trobada i contemplació, per a gaudir del bé i de la bellesa de la humanitat, de la creació i del món transformat.

- Un dia de trobada reconfortant amb Déu, a qui torna el món, com únic Senyor, garantia de la nostra llibertat enfront de qualsevol idolatria esclavitzadora.

Tal com sabem, aquest bell significat del Dissabte jueu, va passar a la tradició cristiana del Diumenge per l'evident lògica del que significa Jesucrist i la nostra fe en Ell. Davant l'intent de convertir la llei en instrument de poder adulterant el seu sentit profund, Jesús va dir que "el dissabte estava fet per a l'home i no l'home per al dissabte... i que el Fill de l'home té autoritat sobre el dissabte... I veniu a mi i trobareu el vostre descans... I, passat el dissabte, a l'alba el primer dia de la setmana, Maria Magdalena i l'altra Maria van anar a veure el sepulcre" (Mt 12 i 28).

Tots consideren que la duresa del treball, el seu efecte alienador, el sofriment que comporta, queda compensat amb el sou o el guany que s'obté. Aquesta és la lògica més humana i elemental. Per al bon cristià tot el treball culmina en el diumenge, concretament en l'Eucaristia del diumenge. En l'Eucaristia el treball recupera la seva dignitat en formar part de l'ofrena d'un món transformat, "el fruit de la terra i del treball de l'home".

La màxima benedictina "ora et labora" no és exactament una distribució de tasques o obligacions, sinó la proclamació d'un treball orant i d'una oració que il·lumina i dona sentit al treball.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Felíu de Llobregat